

prof. MIHAIL APOSTOL

REDACȚIA

Ploiești, Strada Lucei 1, Agrara No. 20
(Poșta Rusea Sîrbia)

Abonamentul 150 lei anual

ANUNȚURI ȘI PUBLICAȚIUNI DUPĂ ÎNVOIALĂ

ADMINISTRAȚIA

Ploiești, Strada Căminului No. 1

Resupra ante proiectului de lege a presei

Știm în preajma unei grave atenții a guvernului, în una din libertățile cetățenilor garantate de constituție.

Nimeni nu a putut să nu reține lucrul, de îndată ce s-a luat ostențu să se e-rance ochii pe antiproiectul de lege asupra presei.

Ce să fi determinat pe actualul guvern, ce să perse-iste în realizarea un ase-meneu antiproiect?

Deci ar fi să credem pe premier - exponențiu întru-gului consiliu de miniștri - roșul acestui antiproiect, căl-mai cu seamă graba inten-ționali a traseră lui, ar fi ce pe alții să... nu se mai petreacă în parlament lesni-ce acele de recentă vreme, e unul general - parlamen-tar în politica satului de elat-mai ar armatului...

Indepărtând o astfel de explicațiune, întrebăm doar-grăie unui guvern aliat.

Încercându-ne opinii pu-blice într-un guvern, se-poate măsura după încre-derea ce și aceste o are în libertatea presei. Când e-este sigur că are ce el țara nu poate să-lă trică de-acele ce presa spune despre dănaul. Când are leamă de-presi, prin aceste, își mbr-lungește singur subiecțiunea.

Care ar mai putea fi c-on-trolul opiniei publice față cu o asemenea lege? In-terestant.

Nefigurat, se intenționea-ză o guvernare fără de acest control.

Sub pretextul înăbușării „sălbăticiunii acțiunii de gu-vern” - așa cum se sus-ține antiproiectul, - se ur-mărește, în realitate înăbu-șarea controlului opiniei pu-blice asupra acțiunii la gu-vernare.

Ei ce, aceste, fără îndoială un pericol grav, și nici se gândesc, cel puțin, puterile de astfel, că acest cușul cu două filiguri, se ce chesne-ăz ascuși și ei mărul pen-tru treburi lor, se înocet fără înfrățire, desigur, pen-tru aceleși destinațiuni în miștile puterilor de mline.

Și apoi, stăruim un al-tu cu o presă înăbușă. Dăruie acestu fapt, presa noastră are lipurile încrezute unde-șcurte și incomplete edu-cațiune zărieșilor.

Acușe lipuri și defecți-une ce sub acest raport in-cordăm, nu pot fi înfrățite prin măsurile de decențiu ale unui antiproiect ce ac-ționează și disparteșune lor, este la înfrățire și de timp, și de propășire cul-tu-

rală și profesională a ză-rieșilor noștri.

Presă străină, cu trecut îndepărtat, este e exemplifi-care categorică pentru noi. Perfecțiune profesională nu s-a datorat, nici în Franța, nici în Anglia, măsurilor de constrângere și închisură a presei, pe cari istoria ni-le poate servi într-o enu-mă-re revistuală. Ea a fost rezultatul unui proces lent de perfecți și îndepășiri, pentru că după cum zisea o-riundă marelui Thiers: pre-se nu ajunge a fi perfectă și liniștită, „decă lășându-o să spună cele ce voște, lu-„prin faptul că-lă legi liber-lu-te, de a spune ce voște „prin aceste însuși ea ajun-ge să spună numai cele ce „trebușe!”

Ei ce o chandrică să se-persisă în ideile ce entre-proiectul să poată ajunge o lege a presei. Pentru vre-muriile în care trăim, aceste ar constitui un anachronism.

Din punct de vedere juridic, faptul este o imposibilitate. Știmem un popor cu silem de guvernare constitu-tional, și libertatea presei este și trebuie să-lă pen-tru noi, o garanție necesară și indispensabilă, așa precum o consilișie constituți în contra ori chel încercări care ar înfrățințurarea unui al-tu de sistem, decăle acele pe care-lă avem.

Presă liberă este necesar a fi liberă, și nu astfel, pen-tru că prin rolul ei predomi-nant, trebuie să servescă opiniei publice - a cincea putere după cum spune un mare bărbat de stat al țării - informațiune exactă, și să prezideze, năstărușă, la formarea morăvurilor poli-tice a țării.

C. Cristodorescu

Dictionar

de

comitate pe cari toți le vorbesc, dar atunci nu le înțeleg

inflație - Bugetul co-munei Ploiești.

Defecție - Elacul buget-ului la buzurăle birnicilor ploieșteni.

Stabilizare - Rămănoarea d-lui I. G. Olăreanu în par-tidul Poporului... că-lă va Primar și să sperăm până la revalorizarea speciei sale din elegenți...

Cole Barșă - Că-lă pe țepa lui Nău Chit din En-chien(?) - „e tot - aia”, cum zice dănaul.

Dău Ghilghe.

Știință și lumină pentru popor

Sunt încă mulți între noi, care socotesc că știința e numai pentru învățați și că numai ei trebuie să se ocupe de ea, deocare, cred că singuri o înțeleg. Aceasta e o mare greșală pe care trebuie s-o înălțăm cât mai curând.

Este puțin ca neamul nostru românesc, care este înzestrat cu o inteligență atât de vișoie, să stea în ce privește cultura în urma altor popoare mai civilizate, dar cari n-au, în mijlocu, inteligența poporului nostru. Priviți țărani și muncitori noștri. Ce toată lipsa lor de carte, cu toată mizeria în care trăiesc, știu să judece frumos, pricep repede, sunt vișoi și cu multă minte. Unde ar fi ajuns ei, dacă aveam în-țepărări favorabile cari să înlesniască răspândirea cul-tu-rii în masele noastre în masice populare?

Cu povești, cu basme, cu poezii și cântec, nu se poate face prea mult pentru răspân-direa culturii, și ca să-lă sim-drești, bietul țărăn numai de acestea a avut parte. Iar în ultimul timp, ca înconorare a răului, democrații și fuzionali de ocazie, le toarnă pe gât otrăvă politică. Și ce politică?

Politică a ceea ce culșe, de înfrăț mescănu de războare, de înfrăț și abuzare? Așa se mănșește pentru înfrățirea poporului? Avem de luptat cu superstițiile popu-lare care din nenorocire sunt foarte numeroase. Poporu-l nostru crede în dușuri neca-re, în smet și stăru, în sur-goi și iole. Or fi interesant aceste credințe pentru folcloriști și pentru cei ce vor să studieze imaginația popo-lu-lui, dar această stare nu trebuie să dăinușcă chel este mult păgubitoare.

Trebuie ca, încetul cu încet-lă, țărani să cunoască bine natura cașii înconjură și să înțelegă că nu de interven-ție Necretului depinde prospe-rități gospodăriei lui. Muncă-lă trebuie să-lă caldă de lumine culturală.

Aceșu lucru se înfrăț și la oraș. Și orășanu are o concepție ciudată despre civi-lizație și, deci, ce-am mai putea prezide țăraniului?

Funcționari, orășanu de de muncă birocratic, cel de timp pierdut a colu, abia asteptă ora pleării, pentru a popula cafenele și tui din el bo-dogăte, unde în atmosfera de mizeria și distracțiune jucănd cărți, domino, table sau dis-cu-tind politică și când cer-șite de capacitate și incapa-citate politică lui Maniu, Mo-nistăcel, Averescu, Iorga și tot neamul lor. Scara, orășanu-lă și la domnia și o dăce la cinematograful sau la o grădă-nă, berărie, unde dănușul trebuie să-lă arde tuișor pentru care domnia a luat acor tui eler-tu-lă din țară!

Sunt zeci de mii de persoane, în toate orașele țării, care dăce această viață și nu numai la lumea funcționarii, ci și la

alte clase mai sus puse, prin avere sau demerit.

Ce a dat naștere la acest sistem nenorocit de trăio? Plictisala chel cea mai înaltă lectură este a domnului, este rubrica informațiilor politice dela Universul sau Dimineața, iar pentru doamnă, aceia a lăptelor diverse. Toți acești oameni se plictisesc cu ei însuși și simt bine că-lă ar apuca nervii, dacă ar rămâne numai cinci minute cu per-sona lor.

Un popor e socotit în istorie după gradul de cultură la care a ajuns adevărată iubire de patrie, e să o vezi luminată, alături de celelalte țări civi-lizate, scăpau de prejudecată suspensiș. Știința și lumina - tălmăci pe înțelesul țăr-ănu-lă - trebuie să-lă înfrăț în cele mai multe case.

Să se înfrăț bibliotecă și cursuri științifice, să se publi-ce cât mai multe scrieri de știință popularizată. Să cize-că înfrăț lumina, chel a că-lă înfrăță a dăbândi experien-țelor oamenilor, din alte țări din alte vremuri, sau a celor din țara ta, cari sunt mai luminați ce ține.

Iată, în primul rând, datoria tuturor cărturarilor noștri, a profesorilor și învățătorilor noștri, că-lă și aceluia cari s-au specializat într-o ramură oricare a științei.

Când poporul va fi complet luminat, atunci va-lă cu conștiință și în viața publică, nemi fiind amăgit, cum este astăzi de toți aventurierii poli-tici.

Genel. S. Ghimpu
Infrăț

Curentul de fiscalitate

D-l Vasilescu adminis-tratorul financiar al Județu-lui Prahova, a publicat de curând o broșură cu corac-tul fiscal, în prefața acestui volum, dăce face o consi-lare pe care contribuabili cu somnăto de mult sub-ăltorilor și colegilor d-sale.

Cu multă sinceritate, d-l Vasilescu recunoște pe so-cietatea îndreptul aparat de fixare a impozitelor, că „astăzi un curant, incoheren-țial, de fiscalitate exagerată, de multe ori fără rezerve, și de prea multe ori fără în-țeles, care ne face pe toți - în buna înfrățune de o servu Statul - să-lă deservim prin excesi!”

Dacă consilișore acesteia nu este de actualitate pen-tru contribuabili ce troc pe în combătușe fiscale, ce tuișu este o noităle prin-faptul că pentru prima oară vine chel de la un funcțio-

FOAIE DE LUPȚĂ CULTURAL-NAȚIONALĂ ȘI DE EDUCAȚIE CETĂȚENEASCĂ

Apore în 1, 10 și 20 ale fiecărei luni

SUB DIRECȚIUNEA D-LEI:
George Manolescu
C. Cristodorescu
Zaharia Bărbulescu
AVOCAT

Cronica rimată

Noroiul și Gunoii

(Fabulă)

Pe-o oarecare stradă nepavată
Dintr-o cetate mândră și bogată,
Așa cum li lășase mizeriului,
Trăiau de mult, neapăsurați.

Noroiul și ce gunoi.

Trăiau de mult în bună armonie
Fără pretenții la hegemonie,
Căci despotismul le era cunoscut
Hegemonia n-aveau nepavată.

Dar iată că n-avea ză

Înfrăț se trezi

Amălie de care pătătași

Sunt vecinici sălăpniși. Dădău

Înfrăț

Ce pînă atunci se-aveau dragi

Înfrăț

Au dăvoni dăvoni de moarte

Și s-au cizăuțu procum înfrăț pătă

Se coarță dimineața precăpău!

„Ce cașu li în colu ce mine

Gunoii ură mizerișor?

„Și cum ne simți că nu-mi

Înfrăț

„Contactul tău înfrățor?

„Eu sunt arăștoară prin excesișor!

„Căci eu simțesă pătă și apă

„Și deci, din spiri de

Înfrățdescendență

„Ar trebui să-mi piază din frăț,

Înfrăț!

„Eu nu-mi cizeșce angușă moe

Înfrăț

„Decă! cănd trecu vro-o mușină

Înfrăț

Jar călă pingeșă simăli pătă,

„Le-aruncă disgrăuțu moe pe

Înfrăț!

„De pătăle gunoii!

„Le frie și cizăuțu!

„Și nici primar, călă e de tui,

„Nu-mi turbăză cizeșă nicădă!

„Și voi să dăe în frăț cu

„Din frăț la, un pătă,

„Pe care, ce pe ultimul forșas,

„Te-aruncă gospodăria pe frăț?

„Ei ce-lă!

„Pară, de nu m-avea tui ce-mi

Înfrățdescă pătă!

„Te-avea înfrăț cu mine să frăț

Înfrăț!

Și cizeșce de frăț noroi!

Dar iată că se repezi gunoi!

„Decă! călă lăe c-ai să înfrăț

„Do-an fr de aș!

„Sărmano-lă nău!

„Că fră-lă pătăle pătă!

„Te-ai face pătă?

„Eu dăcă-lă turbu dăce-lă în

Înfrăț!

„E că, în frățușă nău modășă,

„Socot că sunt mai de frăț

Înfrăț!

„Înfrăț bine!

„De n-avea fră cu înfrățmănu!

„Ce să frățușă pătă!

„De unde-ar crește cizeșă pătă!

„Pe strada cizeșă frăț și pătă!

„Și pe mizerișor, de unde-ar

Înfrăț!

„Aldăe barăni frățușă!

„De ce - arăștoară cum ești -

Înfrăț!

„Să mai produci și tu mizerișor

Înfrăț!

„Cum nău, am un d-lă!

„Pe care n-lă înfrăț!

„Decă cizeșce-lă înfrățmănu!

„Te rog să-lă alăci înfrăț!

Înfrăț!

„Și cum frăț gunoi!

„Sări pe al noroi!

„Și-apoi s-avea cizeșă lapă!

Înfrăț!

„Înfrățmănu!

„Infrăț pe toată strada nepavată!

„Nu are chip să-lă

Înfrăț!

„Dar, observă că cizeșă are-a frăț

Și frățușă n-avea cizeșă

Înfrăț!

„Să repezi din colu o frăț!

Înfrăț!

„Și frățușă n-avea cizeșă

Înfrăț!

„Și frățușă n-avea cizeșă

Înfrăț!

„Pe strada lor se frățușă și bine!

„Dar-lă-a frățușă se nău treabă

Ca să se bucură dăceșor.

Căci strada nepavată

Și mizerișor!

„Pe mizerișor înfrăț de pătă!

„Cizeșă cizeșă-lă frățușă cizeșă!

Înfrăț!

Înfrăț!

Bugetul Municipiului Ploiești

După multă muncă din partea D-lui St. D. Motolu, ajutor de primar și foarte multă rechemă din partea D-lui I. G. Obrocea, primar, bugetul Municipiului Ploiești pe 1927 a fost în fine încheiat.

Dela circa 62.000.000 lei cât a fost cel din 1926 încheiat de D-lui G. C. Foteșcu, acest buget face un salt enorm, ajungând la 119.868.184 lei, adică la dublu, atât pentru veniturile, cât și — mai ales — pentru cheltuieli.

Este evident că dublarea bugetului comunal, după ce stăruie la încheierea impozitului pe clădirile urbane, a pus la zădărnici pe zahăr, pețel, spărt, etc. și a dublat tariful poștal și al C. P. R., va însemna o foarte grea sarcină pentru cetățenii ploieșteni, ale căror venituri nu pot crește în același proporție cu polta de biruri nouă a averescanilor.

Dar umblarea bugetului comunal prin stăruirea contribuabilului ploieștean peste limitele puterilor sale, pe lângă că pune pe acesta în imposibilitate a progresa economică, căci întreg produsul muncii sale va intra, în sucul de toată, în casieria comunală, mai pune în discuție și o altă chestiune, de cea mai mare însemnătate.

Mal întâi, procedura actuală administrației comunale face orice posibilă pentru contracarea unui împrumut comunal de care, eventual, se va simți nevoie, pentru că toate posibilitățile de venituri, inclusiv taxele pe petrol, au fost înglobate în bugetul ordinar pe 1927 astfel că n'a mai rămas nimic care să garanteze plata dobânzilor și a amăntărilor aceluia împrumut.

În afară de aceasta, când o administrație comunală, aleasă de cetățeni pe baza fagăduelii solemne că va refuza orăzului fără să pună impozite noi, își calcă obligația ce și-a luat, cel puțin trebuie să justifice alegătorilor ei prin programe amănunțite de lucrări pentru ce li cere așa mari sacrificii.

Căci constă ceea mare imoralitate să lei cetățeanului până și cunșă din vală, pentru ce apoi să rișipești sumele adunate fără rost și fără nici un folos pentru orăz!

Să nu ni se răspundă că

n'a procedat așa actuala administrație comunală în cele nouă luni de când a ajuns în fruntea orășului!

Vom considera că o desimțire valabilă numai tabloul ordonanțelor de plată pe acest interval de timp, cu arătarea numerelor, a sumelor încasate și a justificațiilor lor. Atunci vor afla și cetățenii ploieșteni ce sume s'au plătit pentru numeroase și interminabile delegații, diurne, misiuni, subvenții, exproprii anticipate, etc. pentru acoperirea cărora agenții D-lui Obrocea năvălesc prin case și „împlinesc” pe contribuabili, ridicându-le mobilierul.

Așa dar, trecutul nu oferă de loc actualului primar autoritatea morală de a cere biruri noui cetățenilor cari, singuri s'au pus sub obligația celui mai miceros dintre candidați la alegerile comunale.

Credeti, poate, că pentru 1927 bugetul prevede lucrări extraordinare care să justifice dublarea bugetului din 1926?

Din ceace d-l primar binevoieste să publice printre amănunțit presă, constăm că a sportit cu circa 900.000 lei capitalul reparării și străzi și înlocuire care rămâne de văzut cum va fi aplicat în practică.

Încolo, prevede tot o sumă de 10.000.000 lei ca și în bugetul pe 1926 pentru continuarea lucrărilor de canalizare. Ori, dacă pentru această lucrare urgentă și de interes general, D-l Primar prevede același sumă ca și în 1926, când bugetul era mai mic de 62.000.000 lei, nu suntem în drept să ne întrebăm pentru ce s'a mai dublat bugetul?

Este drept că se prevede o sumă de 3.000.000 lei pentru... îmbunătățirea și extinderea iluminatului electric!

Aceasta constituie însă cea mai scandaluoasă risipă a banului public, căci obligația îmbunătățirii și extinderii iluminatului este în sarcina societății „Electrică-Ploiești”, carea tocmai în acest scop i s'au cedat pe un preț în firmă actuală Uzina cu toate instalațiile, cari erau proprietatea comunei.

„Electrică-Ploiești” nu și-a executat însă această obligație în termenul prevăzut în contract și ne amintim că fostul Primar Oh. C. Fo-

tescu îl făcuse primele formalități legale pentru aplicarea clauzelor din contract.

Odată cu instalarea d-lui I. G. Obrocea la Primărie, bineînțeles că această acțiune de apărare a intereselor cetățenilor a fost părăsită; ceva mai mult: s'a aprobat imediat Uzinei un spor de preț pentru curent, iar acum i se mai dă și un cadou de 3.000.000 lei din bugetul pe 1927!

După cum se vede, d-l Obrocea nu uită că este fost și viitor Administrator delegat al Uzinei Electrice din Ploiești, dar aceasta nu îndreptățește să dăruiască fondurile comunale unei întreprinderi atât de dragă inimii sale!

Ne-ar părea bine ca aceste rânduri să împiedice risipa proiectată, căci noi suntem din aceia cari dorim îndreptarea administrației noastre comunale, iar nu pierirea ei. Am fi chiar fericiți să ni se dea dovezi de bună gospodărie și de economie sănătoasă! Dacă, totuși, aceasta va fi peste puterile d-lui I. G. Obrocea, atunci cetățenii ploieșteni vor trebui să [doarmă] așa cum singuri și-au așteptat și se vor convinge de adevărul cuvintelor din bătrâni: „La pomul lăudat să nu te duci cu sacul!” — căci — după cum este cazul nostru — nu numai că te înapozi cu sacul gol, dar rămâi și fără traista cu merinde!

Lib.

Pentru curățirea orașului

Suntem rușinați de numeroși cetățeni să atragem atenția serviciului de curățirea străzilor din Ploiești, asupra stării nemulțumite de noroi, pae, cocoli și murdărie de vită ce se găsește în permanență în așa zisa „grădiniță” din fața cărciumii D-lui Alex. Vasilescu din calea București, colț cu str. Ștefan cel Mare, unde trag numeroși săteni cu căruțele, desigur boii și apoi piecău, fără să se îngrijască de curățirea nici ei, nici Primăria.

Trecerea prin această răspântie din centrul orașului este foarte neplăcută, mai ales noaptea!

Credem că această dreptă cerere va fi ascultată.

Curentul de fiscalitate

(continuare din pag. 1a)

nar al fiscalul. Adeoară a-nunțat mai sus, a intronat la Administrația Financiară de Prahova, o tradiție care este greșită. Funcționarilor care doresc să se „distingă” cred că nu găsesc ocaziune mai potrivită, pentru aceasta decât atunci când sunt chemați să perceapă o taxă, sau să fixeze un impozit.

D-l Șef de secție căruia li demonstrează că nu este cazul ca să-și perceapă „venitul mobilărilor”, sau „cifra de afaceri”, își dă dreptate, dar... te trimite la Ministerul de Finanțe ca să reguleze această chestiune. Politicos, el își explică refuzul de a-și face dreptate, nu prin faptul că nu o ai, ci prin faptul că... așa i-a taxat și pe cei care nu au avut curajul să-și caute dreptatea până la București și auzind această explicație, citești pe fața funcționarului o bucurie... fiscală!

Aceiași bucurie o radiază și toată flinta D-lor cari, după ce și-au înălțat regalul ca neregulat finit, constat că anul trecut nu și-au mers bine afacerile și li acordă drept încurajare... sportirea impozitului!

Bucuria aceasta fiscală, domnilor, o distinge pe toți în erarhia de... dar ea nu constă de loc principul echității, pe care se întemeiază legalitatea impozitelor ce fiscal.

Nu este permis, ca după ce vi se explică de la București, de însemnază, de pildă „oport de drepturi reale” sau „raționare efect de afaceri”, să personeali în sistemul d-lră și să totați mai mult de cât cere legea, pe contribuabilul care nu are curajul sau vreme, să bată drumul până la București!

Bucuria fiscală, sau pornirea aceasta de prea multe ori rău înțeleasă, fie că atențată de buna înțelegere de seroi Statul, fie că este explicată de dorința de a vă... distinge, face pe contribuabilul să lupte „cum pot” cu arbitrarul lui și aceasta nu poate fi o educație cetățenească!

I. N.

Cuți și răspândiți ziarul „LIBERTATEA”

A la maniere de... Trănu-lăși

— Risipa banului public —

D-l I. G. Obrocea, Primar Municipiului Ploiești, seamănă cu noul său șef politic, mădărușul Ministrul Trănu-lăși, nu numai la fizic, dar și la felul cum concepe administrația banului public.

Se știe că acum patru ani când s'a pus stăvilă primei recondiții a Nilului aversecan, la Ministerul d-lui Trănu-lăși s'au găsit cheltuite sute de mii de lei pentru florile necesare împodobirii meselor dectlogrofelor și a funcționarilor.

Tot astfel și D-l Obrocea: mare iubitor de fast, din banii altora, d-a nu pierde cea mai mică ocazie să nu construiască tribune, umbre, etc. fie că o orba de ore-a sărbătoare națională, bisericească, fie că... inaugurarea grădina publică pe la cale de afli. Cu buchetele și telegramele omagiale, același lucru.

N'am avea nimic de zis dacă D-l Obrocea ar plăti din considerabilă sa avere fastul cu care socotește că tot mai trebuie scoasă în relief personalitatea sa.

Dar să oblige comuna să plătească lucruri de cari se poate foarte bine dispensa, numai ca să satisfacă o vanitate bolnăvicioasă, este prea mult!

„Propășirea”

Apariunea ziarului nostru, la ora din necesitatea pe care, cu multă satisfacție, am putut constata că o împodobitoare și afli.

În loc de ce „Propășirea” a eșit în arena publicității, într-o oare care măsură, cu acești gânduri ca și ale noastre.

Faptul că împrejuri ei s'au strâns atâtea personalități de culoare ploieșteană, este — desigur — o chestiune de încredere a scopului, „Propășirea” îl va fi notat drumul.

Ne manifestăm toată bucuria pentru apariunea ziarului; și din pricină că am avut o dovadă nouă că nevoia de apariune a unor ari publicistici, era o nevoie reală, dar și pentru că — după cum apuneam, scopurile urmărite și de „Propășirea” și de zăre ziarul nostru, având într-o măsură puncte de atingere — sarcina noastră este cu mult ușurată.

În tot cazul, contribuțiunea pe acest lărmă a confratelor, va fi o plată în plus la baza edificiului educațional maseelor.

Însuflești de cale mai curate simțăminte, dorm „Propășirea” eiață lungă, și mulțumirea de a-și vedea îndeplinite rolul și flinta!

Informațiuni

tori: M. Antonescu supleant. Secția III. — G. Veneri, Președinte; D. Moiescu și Radu Dimiu judecători; Razu Lazur, supleant.

Secția IV. — Alfred Popovici, Președinte; D. Stănescu-Priboi și Tulu Gorneanu, judecători; D. Gerota, supleant.

Cab. Instrucție. — I. Gr. Cereganu, Consilier de Curte.

Cab. II Instrucție. — Barbu Seondăscu.

Parohel. — C. Ionescu Prim-Procuror; N. Crapeanu, E. Krupenski și C. Nicol, procurori.

Cu această ocaziune, reamintim că, începând dela 1 ianuarie 1927, Trib. Prahova tiene ședințele dinedinețe între orele 9 — 13.

GUSTAVE LE BON

Nouele iluziuni

ASUPRA

stabilizării monedelor

Traducere

Se cunoaște rolul preponderent ce-l joacă moneda prin variațiunile valorii sale. Căla Burselor ce înalță și coboară valutarul, constituie un fel de Tribunal mondial ale cărui sentințe sunt mai mult observate chiar de cei decizeți de către dispoziții dictatorii. Din cauza doerelor acestora Camera Franceză a restaurat Ministerul ce ea însăși și-a alesese și-a primit ca Președinte al Consiliului pe acela ce era considerat ca cel mai mare dușman al ei.

Stătele moderne se călăuesc de sustrage de la înțelegerea acestei tiranii prin a obține stabilizarea monedelor, adică să se

pusă la adăpost de aceste schimbări producătoare de mari pagube.

Să vedem dacă nu cum va metodele propuse permit să ne alungăm scopul sau dacă nu cumva ele nu sunt arădite de niște principioase iluzii.

Toate procedeele de stabilizare se pot reduce la două:

1) Stabilizarea naturală și momentară — care rezultă dintr-o permanență provizorie a cursului schimbului și are gradul de încredere acordat de lumea de afaceri Creditului Statului care emite biletele de bancă.

2) Stabilizarea forțată, care

constă în a decreta că un bilet de bancă nu va avea decât o parte din valoarea sa, garantată printr-o rezervă de aur sau prin deșize echivalente. Aceasta constituie o înlocuire parțială — dar de cele mai multe ori înegătoare — la etalonul de aur.

Cel mai mult economiști preconizează întoarcerea la etalonul de aur. Statul ar fi minnat dacă popoarele îndatorate și ar putea procura aurul necesar spre a-și garanta biletele de bancă, însă ele nu posedă decât o mică parte din acest metal prețios — și problemele consistă tocmai în a găsi mijloacele de a garanta multă hârtie cu puțin aur.

Signarele desastrelor descoperite până azi sunt acestea două: de Germania și de Belgia. Ele nu sunt altceva decât niște falimente. Falimentul Germaniei a fost complicat, această țară și-a anulat cu totul moneda din trecut. Belgia însă și-a redus-o folosind biletele vechi cu alie-nie al valorând anul nou la 2, 25.

chi, adică purtătorul unei hârtii de 100 nu primește decât 20 sau falimentul a fost de 80%.

Ne este foarte lesne de a demonstra că acest faliment foarte păgubitor pentru cetățenii Belgieni nu va avea de rezultat stabilizarea atât de căutăta, a monedei.

Operațiunea făcută în Belgia ni se pare exactă numai din punct de vedere matematic însă în realitate — și din punct de vedere psihologic nu mai are deloc această calitate.

În loc de ce nu este din acest din urmă punct de vedere. Când un bilet de bancă de 100 lei nu este primit la strănătate de cât pentru 20 lei — leu este pentru un moment stabilizat la o cinciime din valoarea lui, adică este în aparență același lucru ca și cum dat un bilet de 20 lei convertibil în aur pentru un bilet nou de hârtie de 100 lei. În realitate, acest convertibil destăpă identitate, este

chologic, nu sunt. În Franța francul și-a păstrat o valoare, ca și zic așa, mistică, independent de valoarea lui reală față de schimb. Lăcăruilor căru s'ar da drept salariu 10 franci în aur în loc de 50 franci de hârtie (ceia ce ar fi același lucru) — ar primi acest schimb — și a-aceasta cu atât mai mult cu cât neșiguriilor nu i-ar putea da de îndată în schimb banii săi de aur o cantitate de mărfuri identică cu acela ce ar rezulta din plata a 50 franci hârtie.

Aceste influențe psihologice pe care experții nu le pot vedea fac foarte periculoase soluțiunile radicale ce propun — dându-le ca bază numai argumenta matematică. Aceste argumente sunt de altfel prea puțin exacte.

Și nu ar fi exacte de căt dacă două bilete emise din nou ar avea o reprezentare echivalentă în aur în casa Bancii de emisie.

Această garanție completă

din cauza marelui cantități de bilete au o garanție parțială în aur. Fîind deci supuse speculațiilor din Bursă și valoarea lor va lora într-una. Deci nici o stabilizațiune nu se poate realiza prin această metodă. Singurul rezultat ar fi o creștere considerabilă a costului vieții din cauza impozitelor trebuincioase la plata dobânzilor împrumuturilor.

Din nenorocire experții Francezi au ajuns la aceste metode iluzorii. Aceștia au propus un împrumut în strălămate într-o valoare foarte mare de aur sau deșize echivalente.

Acești experți cunosc toți că toate împrumuturile în aur nu s'ar putea obține destul aur pentru ca Banca Franceză să poată rambursa — o parte însemnată din biletele sale.

Idela acestor experți este că cu acest aur s'ar constitui o masă împrumutătoare ca care să se ma-

Informațiuni

D-l Thom Masterson, Directorul Soc. „Unirea” din Ploiești, a trimis Primăriei Municipality Ploiești, suma de 40,000 lei pentru a se împărți populației sărace.

Cu distribuția ajutoarelor din această sumă, D-l Primar a însărcinat pe D-l Consilier Cristescu-Livada.

Un cetățean ne informează că i-a fost imposibil să-și predea la poșta de telegramă în seara ajunului Anului Nou din cauza multelor telegrame de felicitare pe care le trimisese Primarul nostru tuturor Miniștrilor, Subsecretarilor de Sial etc. urându-le pe lângă sănătate, viață lungă — dar și să stea mult timp la putere!

Costul acestor telegrame a fost de peste 2000 lei, plătiți din casa comunei, felicitările fiind făcute de Primar în numele cetățenilor Municipality Ploiești.

Scump și... nu face!

Au apărut: „Revista Ploieștilor”, sub direcțiunea D-lui Profesor G. Zagoritz, și ziarul „Informatorul”, sub direcțiunea D-lui A. Fulga. Urmăm viață lungă și succes confrăților noștri.

Necrologia Profesorilor Secundari Secția Ploiești

Ca și în toate țările, în deosebi la București, continuă lupta pentru reedificarea corpului didactic secundar. În curând o nouă intrare a școlii, pentru a probarea noii memorii ce se adresează celor în drept și opiniei publice, și în deosebi parlamentarilor noștri.

Odală cu redeschiderea cursurilor vor începe și conferințele organizate împreună cu „Universitatea Populară”.

În cealce privește protestul secției față de reexaminarea de repetenți (de la începutul acestui an școlar) și memorialul prezentat de o delegație a asociației D-lui Ion Petrovici (Ministrul Instrucțiunii Publice), d. președinte D. Munteanu-Râmnic a primit încoșuștințarea oficială cu următoarea rezoluție a D-lui Ministrul: „Se va pune capăt pe viitor la toate indulgențele care au abot dela spiritul legii și jignesc corpul didactic”.

cerărilor specialiștilor cari ar dori să scrie în franceză.

Accesul concepției literare a fost la început pe Germania a militat încă la început a vail să oprească scrierile micii, iar Belgii — în prima ei încercare de stabilizare s'a trebuit 500 milioane vârlile în vârl dacă însă nu ar lipsit experiența acestor 2 înapărleri, avem un raționament foarte simplu cu care putem arăta că de greșile sunt (ipotezele d-lor experți) asupra eficacității masei de naștere în aur.

Să presupunem într'adevăr că un Sial pondez o masă de masevri deceleră industrializare ca să ridice speculațiile ori ca guai de a încerca scrierile masevri; dacă această imposibilitate ar fi realizabilă ar urma ca țara care pondez o alce masă de masevri în aur, să poată lipi un număr neapăs de mase de bilete de bancă — fără

Pagina Economico-Agricolă

Producția petroliferă pe anul 1926

În cursul anului 1926, producțiunea principalelor societăți petrolifere a fost următoarea, după datele ziarului „Argus”:

„Creditul Minier”, 57583 vagoane, din cari: schela Moreni singură a dat 53300 vagoane.

„Steaua Română”, 41545 vagoane, din cari: schela Arbănaș cu 8058 vag., schela Runcu 5830 vagoane, schela Cămpina 5064 vag., schela Moreni-Stat 4527 vagoane, schela Ceptura 4255 vag.

„Astra-Română”, 64312 vag., din cari: schela Moreni-Sud cu 31878 vag., și schela Ochiri cu 27500 vag.

„Concordia”, 7125 vag., din cari: schela Buteșeni-Călnet cu 2560 vagoane și schela Arbănaș cu 3050 vag.

„România-Americană”, 20496 vag., din cari: schela Băicoi cu 9216 vag., și schela Moreni-Sud cu 5900 vag.

„Unirea”, 1751 vag., din cari: schela Moreni-Stavropoleos cu 953 vag., și schela Runcu cu 798 vag.

„Roumanian Consolidated Oilfields”, 13148 vag., din cari: schela Gura Ocniței 9320 vag., și schela Moreni-Bana cu 2100 vag.

„Orion”, 11464 vag., din cari: schela Tîntea cu 6562 vag., și schela Moreni-Stavropoleos cu 1642 vag.

„Colombia”, 9656 vag., din cari: schela Tîntea cu 9656 vag., și schela Moreni-Tuicani cu 2280 vag.

„J. R. D. P.”, 18353 vag., din cari: schela Ochiri cu 8433 vag., și schela Moreni-Parșcov cu 4942 vag.

„Petrol Block”, 581 vag., din cari: schela Moreni-Tuicani cu 322 vag., și schela Bordeni cu 89 vag.

„Aquila Franco-Română”, 6479 vag., din cari: schela Moreni-Stavropoleos cu 3535 vag., și schela Chișora cu 1470 vag.

„România Petroliferă”, cu 1267 vag., toate din schela Chișora.

„Sospiro” 1430 vag., din cari: schela Drăgăneasa cu 1055 vag.

„Dacia-Romano” cu 1907 vag., din cari: schela Moreni-Nord cu 1313 vag.

„Craiova” 1013 vag., din

Despre lapte și produsele lui

(Urmare)

Înainte de a se începe descrierea uneltor cu ajutorul cărora se prefacă laptele în produsele sale, găsim trebuincios să vorbim despre diferite feluri de lapte și despre aceia ce cuprind laptele.

Ori ce soi de lapte, de ori ce animal ar fi el produs, cuprind în amestec mai multe substanțe, cari nu pot fi deosebite atunci când este muls de curând, dar cari, după un timp mai îndelungat de la mulgere, sau dacă se bate laptele, se despart unele de altele.

Aceste substanțe sau părți cari alcătuiesc laptele sunt: o parte apoasă sau zerul, o parte grasă, care la început este smântână ce apoi se prefacă în unt, o parte căsoasă, din care rezultă brânza, și alte părți ca sărurile minerale, albumina, etc.

După animalele ce dau laptele, putem să facem următoarele observațiuni:

Laptele de oaie este bogat în unt, dar untul este de proastă calitate. Acest lapte este bogat de asemenea în parte căsoasă, și dintr'însul se pot face cele mai bune brânzeturile.

Laptele de vacă și de bivoliță, dă un unt de bună calitate, care, dacă este bine făcut, se poate păstra bine până la doi ani, fără de teamă ca el să prindă vreun miros sau lățeală.

Laptele de capră are unt mai puțin, însă dă caș cam tot atât cât și cel de vacă.

cari: schela Tîntea cu 852 vagoane.

„Duplex” 540 vagoane din cari: schela Buteșeni-Călnet cu 450 vag.

„Renasterea Română”, 709 vag., din cari: schela Runcu 477 vag., și schela Bordeni cu 232 vag.

„Pravova” 850 vag., din cari: schela Runcu 636 vag., și schela Buteșeni-Călnet cu 214 vag.

„Victoria” 850 vag., din cari: schela Chișora cu 664 vagoane și schela Buteșeni-Călnet cu 174 vagoane.

de oare ce valoarea sa este determinată numai și numai prin raportul dintre cantitatea de aur posedată de Banca de emisiune și dintre numărul bănelor de bancă ce s'au emis. marele star Le Temps a ajuns la aceeași concluziune scriind că orice stabilizare implică o întoarcere la etalonul de aur, și din rîz în care această s'a decis Banca Franței va fi obligată să schimbe la vedere la aur sau în devize aur ori care din biletele de bancă ce i s'ar prezenta — cel puțin pentru plățile din strălăte. Această conversiune va avea în scurt timp tot depozitul de aur al Băncii.

Asăzî Banca Franței va avea pentru garanțarea celor 55 miliarde de franci bănești, de căt o mică cantitate de aur; de România nici vorbă nu poate fi; la biletele emise, ce fond de aur sau devize corespunde când tot aurul nostru s'a plasat la bursă, năruie bănelor?

El însă are un miros caracteristic ce displace multora.

În deobște, pentru lapte și pentru produsele lui, este de recomandat a se crește vaci, bivolițe și oi.

Canilitatea și calitatea laptelui, nu diferă numai de anumitele soiuri de animale, dar asupra lor se exercită o sumedenie de influențe, chiar când este vorba de un singur soi de animal producător. Laptele este puțin, ori apos, puțin gras, fără de gust, amărui, de culoarea albastră, gălbui, ori roșatică, fie din pricina hranei, a vîrstei și sănătății vitei, a timpului etc., fie din cauza îngrijirii proaste ori insuficientă a vitei de muls.

În vederea alegerii unei vaci bune de lapte, trebuie să avem în vedere ca ea să fie născută dintr'un țară tânăr și de bună origină, să aibe capul mic și lunguet, ochii vii, spinarea dreaptă, șoldurile depărtate, ugerul mare, puțin cărnos și moale după mulgere. Piciorarele trebuie să fie subțiri la fluere, pielea moale și subțire, iar părul neted la pipăit.

Vinele pînțelului, sau cea ce se numește în popor *isornă* la laptele, să fie în vîz, adică puternice, bine pronunțate. Tot astfel să fie și acele ale ugerului.

(Vom continua în Nr. viitor)

Cronicar.

Ștefan Căldăreanu

CONSOLIDARI

12 Ianuarie 1927.

C. Petrescu	9478/926	Băicoiu
N. Ionescu	9809/826	"
Soc. „Simco”	11000/926	"
Soc. „Colombia”	3999/925	"

13 I 1927.

Soc. Rom.-Americană	9531/926	Moreni
Idem	11084/926	"
D-r I. Margulius	10777/926	"

14 I 1927.

N. Oprescu	10905/926	G. Cricov
Anton Paronion	942/926	"
Soc. „Astra Rom.”	7665/925	"

17 I 1927.

Soc. „Galianafta”	13020/926	Udrefști
Idem	4685/926	"
Ing. G. Ștefănescu	11781/926	"

18 I 1927.

B. Haimovici	11537/926	Opărlți
Ing. G. Nazarie	12777/928	"
Idem	13104/926	"

19 I 1927.

Soc. „Rom.-Americană”	11661/926	Moreni
Nic. Bratu	11431/926	"
Aneta P. Budeanu	3845/919	"

20 I 1927.

Soc. „Steaua Română”	7679/925	Podenii Noi
B. Haimovici	11536/926	"

21 I 1927.

D. C. Pălărieru	10008/926	Ceptura
Athanasie Grigorescu	4001/921	"

25 I 1927.

A. Paronion	941/926	Urlați
Soc. Astra-Română	970/926	"

26 I 1927.

G. A. Bișov	4368/926	Filipești de Pădure
Idem	4373/926	"

27 I 1927.

N. Oprescu	5878/924	Moreni
Soc. Rouman. Cons. Oilfields	11360/926	"
	9905/926	"

Cel mai bun cadou de sărbători este valoroasa lucrare

CARNET DE CÂMP

cuprinzând aprecieri și note zilnice în slujba

adevărului istoric asupra

LUPTARE DE LA CERNĂ

14 August — 23 Noiembrie 1916

CU 5 PLANȘE și 19 SCHIȚE

DE

GENERALUL T. TEUTU

Fost comandant al reg. I Mehedini și No. 10 „Știrbey-Vodă”

„Micul grup al Orșovei, care a stat timp de săptămîni în mijlocul văltoirii și numai la Turnu-Măgurele a fost prins, a salvat onoarea armatelor române, atunci când grosul de mîltă vreme nu se mai putea ține de căt prin ajutorul ruscilor”.

(Adolf Koester: „Sturmarch Falkenhayns”).

Toate acestea nu se pot împiedica să nu recunoaștem, de o potrivă cu cel mai bun militari ai noștri, că puterea Românilor dela Orșova și în genere a întregii armate românești din 1916, merită toată admirația, chiar în comparație cu celălalt al ei lor. Cîne care cultă stăgului și credința noastră, mulți în el, va trebui, în definitiv, să recunoască și înamici-cu ce i se cuvine”.

(Correspondența militară a ziarului „Norddeutsche Allgemeine Zeitung”, unul din zărele inspirate de guvernul german, în No. din 17/30 Dec. 1916).

PREȚUL 80 LEI

De vânzare la toate librăriile.

Contra cost, se expediază franco de „Tipografia Românească” S. A. Ploiești, unde se găsește depozitul general.

De vânzare la toate librăriile.

Băcănia „La Căpățâna de Zahăr”

C. S. NICOLESCU - FII

Engros COLONIALE Endetă
Băuturi fine endetă

